

тяга на припек. Обикновено сжзре ли ме от далече, змията се оттегля от пжтя ми. Като се отдалечих малко от лагера, срещнах гжрмящата змия. Тя лежеше на самия ми пжт и, както изглежда, не мислеше да отстжпи. Напротив, видимо се готвеше за борба. Изправи наполовина телото си, издаде напред глава и почна да сжска срещу мен. Края на опашката ѝ, издигнат нагоре, се клатеше на лево и десно така пжргаво, та звуковете от тжркащите прешлени се сливаха в един страшен трясжк. Привикнал да срящам такива змии, аз запазих самообладанието на ловеца и продължих да я наблюдавам. Помислих си, че змията е разсжрдена, та от това се ежи и не отстжпва от пжтя ми.

Реших аз да отстжпя и да мина от страна на пжтя. Ала змията се изпречваше пред мен и не ме пущаше. Оставаше или да се опитам да се вжрна назад, или да вляза в борба с нея. Предпочетох да си премеря силите с тази безстрашница. Набжрзо отрязах един як пржт от лаврово джрво, окастрих го и пристжпих смело кжм змията. Тя не само не се уплаши, но заклати още по-силно опашката си, загжрме страшно и се готвеше да се хвжрли вжрху ми. Аз я надпреварих. Замахнах силно с пржта, удара я улучи добре и тя се повали на земята с гжрчене, без да има вжзможност да напада повторно.

Когато змията беше вече мжртва, аз забелязах, че пржстенчетата ѝ са много. Преброих ги и се ука-
заха 17. Значи, змията беше на 17 години. Това беше една от най-вжзрастните гжрмящи змии, които сжм срещал. Едва сега си обясних, защо тя не се отби от пжтя ми, а така се ежеше и се готвеше да напада. Вжзрастните гжрмящи змии рядко правят чест на ловеца и му отстжпват.

Преведе от полски: З. Ч.

